

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla a dr. Szijártó József ügyvéd (7400 Kaposvár, Füredi utca 85.) által képviselt **I.rendű felperes neve** (címe, tartózkodási helye:) felperesnek - a Kaposvári 7. számú Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Fekete László ügyvéd 7400 Kaposvár, Kossuth Lajos utca 12.) által képviselt **I.rendű alperes neve** (címe) I. rendű, a Fóris-Schneider-Szép-Zaccomer Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Fóris Kálmán ügyvéd 7400 Kaposvár, Ezredév utca 1.) által képviselt **II. erndű alperes neve** (címe) II. rendű és a dr. Fekete László ügyvéd (7400 Kaposvár, Kossuth Lajos utca 12.) által képviselt **III.rendű alperes neve** (címe) III. rendű alperesek ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében a Somogy Megyei Bíróság 2009. február 11. napján kelt 23.P.21.671/2007/56. számú ítélete ellen a felperes által 60., 63. és Pf.7. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - részben megváltoztatja és az I. rendű alperest terhelő marasztalást 1.200.000 (egymillió-kettőszázezer) forintra felemeli, az ezen felüli fellebbezett részében az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az I. rendű alperesnek 56.900 (ötvenhatezer-kilencszáz) forint, a II. és III. rendű alpereseknek pedig személyenként 9.400 (kilencezer-négyszáz) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

A felperest 2002. november 15. napján a Kaposvári Rendőrkapitányságon kihallgatták, vele szemben különböző nyomozati cselekményeket foganatosítottak.

Ennek során az I. rendű alperes alkalmazottai a felperest bántalmazták, amelynek következtében a felperes bal oldali dobhártya átfúródását, jobb alsó és bal felső szemhéj, valamint bal comb zúzódásait és bevérzéseit szenvedte el. A dobhártya perforáció funkcionális gyógyulása két és fél hónap alatt zajlott le. A bántalmazás a felperesnél átmeneti, kb. 2003. június végéig tartó pszichés károsodást is eredményezett.

A nyomozó hatóság a felperest 2002. november 26. napján őrizetbe vette. Az őrizetbe vétel előtt a II. rendű alperes igazolást adott ki arról, hogy a felperes fogdába befogadható. A fogdaőr azonban a felperesen külsérelmi nyomokat látott, ezért őt visszaküldte a II. rendű alpereshez, aki azt állapította meg, hogy a felperes bal fülére nem hall, látható sérülése nincs, a fogdában elhelyezhető. Ezt követően az I. rendű alperessel megbízási szerződésben álló III. rendű alperes vizsgálta meg a felperest, aki őt a szükséges antibiotikummal ellátni nem tudta. Ezután történt a felperes büntetés-végrehajtási intézetbe szállítása, ahol a szükséges gyógykezelést megkapta.

A felperes keresetében kérte, hogy kötelezze a bíróság az I. rendű alperest 3.400.000 forint, a II-III. rendű alperest személyenként 300.000 forint nem vagyoni kártérítés, valamint ezen összegek után 2002. november 25-től a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamat megfizetésére. Az alperesektől személyhez fűződő jogai megsértése miatt követelt kártérítést. Állította, hogy az I. rendű alperes alkalmazottai részéről történt bántalmazás következtében sérült a testi épséghez, egészséghez, emberi méltósághoz fűződő személyiségi joga. A II-III. rendű alperesek magatartásának jogellenességét abban jelölte meg, hogy a fogdába történő befogadáshoz kapcsolódó orvosi vizsgálat alkalmából a rájuk irányadó szabályokat megszegték, a felperes látható sérüléseit nem észlelték, a sérülések gyógykezelése iránti intézkedések megtételét elmulasztották.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével kötelezte az I. rendű alperest, hogy fizessen meg a felperes részére 800.000 forint nem vagyoni kártérítést, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg a II-III. rendű alperes részére személyenként 18.000 forint elsőfokú eljárásban felmerült perköltséget.

Az I. rendű alperes alkalmazottainak jogellenes magatartását a periratokhoz csatolt, a Somogy Megyei Ügyészségi Nyomozó Hivatal 2003. április 3-án kelt Ny.289/2002. számú határozata, valamint a határozattal szemben előterjesztett panaszok folytán eljáró Kaposvári Városi Ügyészség és a Somogy Megyei Főügyészség határozatai alapján bizonyítottanak találta. A perben beszerzett orvos-szakértői vélemény alapján megállapította, hogy a bántalmazás következtében a felperes testi épséghez és egészséghez fűződő, valamint az emberi méltósághoz fűződő személyhez fűződő joga is sérült. A személyhez fűződő jogok megsértésének következményeként a felperest ért nem vagyoni hátrányok kompenzálására az ítélethozatalkori ár- és értékviszonyok mellett 800.000 forintot tartott arányban állónak.

A II-III. rendű alperesekkel szemben a keresetet az okozati összefüggés hiánya miatt utasította el.

Az ítélet ellen, annak részbeni megváltoztatása és a kereset maradéktalan teljesítése érdekében a felperes terjesztett elő fellebbezést. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a felperes által a bántalmazás következtében elszenvedett hátrányok kompenzálására alkalmas kártérítési összeget a kialakult bírói gyakorlattal szemben túlzottan alacsonyan állapította meg. A II-III. rendű alperesekkel szemben előterjesztett kártérítési igényrel kapcsolatban kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság nem látott okozati összefüggést a felperest ért pszichés károsodások és a II-III. rendű alperesek magatartása - mulasztása - között. Megítélése szerint önmagában az a körülmény, hogy a bántalmazás során elszenvedett sérüléseket a II. rendű alperes nem volt hajlandó észlelni és rögzíteni, olyan kóros pszichés állapot kialakulását eredményezte a felperesnél, amely a nem vagyoni kártérítési igényt megalapozza. A II. és III. rendű alperesek magatartása és a felperest ért pszichikai károsodások kialakulása közötti okozati összefüggés bizonyítékaul a Semmelweis Orvostudományi Egyetem igazságügyi orvosszakértőinek szakvéleményére hivatkozott.

Az alperesek fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult.

A felperes fellebbezése az I. rendű alperesre vonatkozó ítéleti rendelkezést támadó részében részben alapos, az ezen felüli részében alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a tényállást a perbeli bizonyítékokat a maguk összességében értékelve, azokat a felek előadásával összevetve, helyesen állapította meg. Tévesen határozta meg azonban a nem vagyoni kárpótlásnak az I. rendű alperes által okozott nem vagyoni hátrányokkal arányban álló mértékét.

Az irányadó tényállás szerint a felperesnek a jogellenes bántalmazásból eredő dobhártya sérülése és az ebből eredő átmeneti halláskárosodása kettő és fél hónap alatt gyógyult. A bántalmazással rész-oki összefüggésben nála gyógykezelést is igénylő pszichés károsodás is kialakult, amelynek gyógytartama elérte a hét hónapot.

Az I. rendű alperes alkalmazásában álló ismeretlen elkövetők a bántalmazással megsértették a felperes emberi méltóságát, a becsületét, a testi épségét, valamint az egészségét. A testi épség és az egészség sérelme a felperesnél hét hónapon át fennálló, együttesen mintegy 30 %-os munkaképesség-csökkenést tartott fenn.

A másodfokú bíróság nem találta kifogásolhatónak azt, hogy az elsőfokú bíróság az ítélethozatalkori ár- és értékviszonyok alapján határozta meg a nem vagyoni kártérítés összegét, figyelemmel arra, hogy a károkozás és az érdemi döntés között közel hét év telt el, amely alatt ezek a viszonyok olyan mértékben változtak meg, amelyet a késedelmi kamat teljesen nem alkalmas kompenzálni. A jelenlegi ár- és értékviszonyok mellett azonban a megítélt 800.000 forint nem alkalmas az okozott

nem vagyoni hátrányok kiküszöbölésére vagy megfelelő csökkentésére (Ptk.355.§(4) bekezdés). Ezért a másodfokú bíróság az I. rendű alperes marasztalását 1.200.000 forintra felemelte és a felperes követelését az ezen felüli részében ítélte alaptalannak.

Egyetértett a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróságnak azzal az álláspontjával, hogy a felperes nem bizonyította azt, hogy a II. és III. rendű alperesek magatartása okozati összefüggésben áll a felperes testi és lelki sérüléseivel. A Semmelweis Egyetem Általános Orvostudományi Kar Igazságügyi Orvostani Intézete által 2006. január 25-én adott, a Somogy Megyei Bíróság előtt 21.P.21.327/2004. szám alatt folyamatban volt perben 46. sorszám alatt iktatott szakértői vélemény szerint az esetleges nem megfelelő orvos szakmai vizsgálat bizonyos fokú pszichés károsodás kialakulásában szerepet játszhatott és a pszichés károsodás kialakulásában is csak részben lehetett szerepe a bántalmazásnak.

Figyelemmel arra, hogy a II-III. rendű alperesek magatartása és a kár közötti összefüggést a Szegedi Egyetem Általános Orvostudományi Kar Igazságügyi Orvostani Intézete nem állapította meg, a fizikai sérülések orvosi ellátása pedig egy-két napos késedelemmel megtörtént, a II-III. rendű alperesek magatartásának károki szerepe kizárható.

A fentiekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp.253.§-ának (2) bekezdése alapján részben változtatta meg az I. rendű alperest terhelő marasztalás felemelésével, egyebekben pedig helybenhagyta azt.

A fellebbezés az I. rendű alperes vonatkozásában részben volt alapos, a II-III. rendű alperesek vonatkozásában alaptalan.

Az I. rendű alperessel szemben ezért 2.600.000 forintos fellebbezési pertárgy érték után a Pp.81.§-ának (1) bekezdése és a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§-ának (2) és (5) bekezdései alapján kötelezte a másodfokú bíróság a felperest az I. rendű alperes javára 56.875 forint másodfokú perköltség viselésére. A felperes személyes költségmentessége és az I. rendű alperes illetékmentessége folytán a le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14.§-a alapján az állam viseli.

A II-III. rendű alperesek tekintetében a felperes a Pp.78.§-ának (1) bekezdése alapján köteles a másodfokú perköltség viselésére, amelynek mértékét a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§-ának (2) és (5) bekezdése alapján 300-300.000 forint fellebbezési pertárgy érték figyelembevételével határozott meg.

P é c s , 2009. november 5.

dr. Veszeley József s.k. a tanács elnöke, dr. Hrubí Adrienn s.k. előadó bíró, dr.
Kutasi Tünde s.k. bíró